

τὸ φῶς καὶ καθαρισθῆ ἡ ἀτμοσφαῖρα. Ὑπὸ τὴν ἀκτῖνα τοιοῦτου συνταγματικοῦ φωτός ἐκλήθη ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως ἐντολὴν «Τὴν πλήρη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ἧς ἦτο συνήγορος ἐκτός αὐτῆς».

Ἐν τῇ ἀποδοχῇ τοιαύτης ἐντολῆς οὐδεμίαν εὐρίσκομεν ἀφορμὴν νὰ ὑποθέσωμεν τὸν κ. Τρικούπην ὅτι ἀλλάξας φρόνημα μηδίζει, πολλὰς δὲ ἀπ' ἐναντίας ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ εὐχαριστήσωμεν ἀπὸ καρδίας τὸν Βασιλέα ὅτι ἐκτιμήσας τὰς ἀπειθήσεις τῆς κοινῆς γνώμης ἐλλήνιζει.

ΟΝΟΛΟΓΙΑ

ΟΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Παρὰ τὸν λάκκον τοῦ πίπτοντος ὑπουργείου παράδοξος ἠκούσθη κρότος. Ὅγκληθμὸς εἶναι οὗτος ἢ ἀπήχημα καλλικελάδου ἔδρας;

Τοῦ ὄνου ἡ φωνὴ μόνον τὴν ἀκοὴν ἐνοχλεῖ, τῆς δὲ ἔδρας τὸ κελάδημα καὶ τὴν ὄσφρησιν πικραίνει. Ἀμφότερα ταῦτα ἐπάθαμεν ἐκ τοῦ κρότου τούτου, ὥστε πρὶν ἔτι ἴδωμεν τὴν ὑπογραφήν τοῦ κροτοῦντος, ἰεὺθὺς ἐνόησαμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος ἔκρινε πάλιν πρέπον νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν.

Ὡς τῆς κορώνης οὕτω καὶ τῆς ἔδρας τὸ ἄσμα κύριον ἔχει γνώρισμα τὴν μονοτονίαν. Κρὰ Κρὰ καὶ τίποτε περισσότερον κρώζουσιν αἱ κορώναι. «Ἐγὼ Ἐγὼ» καὶ οὐδὲν ἄλλο κελαδεῖ ἀπὸ τριακονταετίας ἡ ἔδρα τοῦ κ. Σαρίπολου.

Κροτοῦντες φιάλλην ἀμμωνίας ὑπὸ τὴν ῥίνα ἀποσπῶμεν αὐτολεξεῖ ἐκ τοῦ κελαδήματος τούτου τοὺς ἐξῆς μόνον τρεῖς ἀηδονισμούς.

Α'. Οἱ κ. κ. καθηγηταί, οἱ τῶν Ἀδριαν διακπεραιω-

θέντες, τὰς Ἀλλεῖς ὑπερβάντες, τὸν πορθμὸν τῆς Μάγλης διασκελλίσαντες, ὅπως ἀναζητήσωσιν συγγραφεῖς καὶ ἐρμηνεύσωσι θεωρίας ξένων, πῶς ἀπηξίωσαν νὰ μνημονεύσωσι τῆς ἐμῆς συγγραφῆς;

Β'. Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ΕΓΩ καὶ τινες ἄλλοι καθηγηταί...

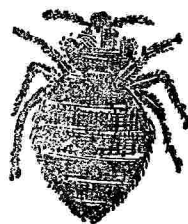
Γ'. Εἰδοποιῶ τοὺς καθηγητάς, ὅτι ἐν ἀπαρτήσωσιν ὀφείλουσι πάντες ὁμοῦ ν' ἀναιρέσωσιν τὴν παροῦσαν διατριβὴν μου, διότι οὐδεμίαν ἔχω διάθεσιν ν' ἀπαρτήσω εἰς ἑνα μόνον. Οἱ ἑπτὰ ὁμοῦ δὲν θεωροῦνται πολλοὶ ἵνα μόνος ΕΓΩ κατὰ πάντων ἀντιταχθῶ.

Τοιαῦτα κελαδεῖ ἡ ἐγώϊστικὴ ἔδρα. Συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος:

Pour chanter un Enée il faut être un Virgile;

πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι, ἵνα ἐπικρίνῃ τις Πούχταν τινὰ ἢ Σαβινὴν πρέπει νὰ γνωρίζῃ νομικά. Ἀλλὰ πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὰ κελαδήματα τῆς Σαριπολείου ἔδρας, οὔτε γνώσεων, οὔτε πνεύματος οὐδὲ κἂν λόγων ἢ μελάνης ἔχει τις ἀνάγκην ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ πέντε δάκτυλα νὰ καὶ ἡξέουρη ν' ἀνοίγῃ τὴν παλάμην.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἀπάντησις ἔχει ἴσως τὸ ἐλάττωμα ὅτι συνήθως ἀπευθύνεται εἰς πρόσωπα καὶ ὄχι εἰς ἔδρας. Ὅχούμενοι χθὲς εἰς Κολοκυθοῦν ἐθαυμάσαμεν παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου ἰτέαν, Μὴ τις ὅμως βιασθῆ νὰ ὑποθέσῃ ἀκούων περὶ δένδρου καὶ Σαριπόλου ὅτι προτείνομεν νὰ κρεμασθῆ ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος; θέλομεν μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τῆς ἰτέας ταύτης κρέμονται εὐλύγιστοι κλάδοι, καταλληλότατοι ὡς ἀπάντησις εἰς τὰ ληρήματα τῆς καλλικελάδου ἔδρας. Θ.

Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ἑδῶν Ἀθηνᾶς καὶ Αἰόλου, ὑπ' ἀριθ. 728, παρὰ τῷ Κυρίῳ Τρεχαδιᾷ πωλεῖται κόνις ἐντομοκτόνος ἄπταιστος. Φονεύει καὶ μικρὰ καὶ μεγάλα ἔντομα, ἄδοντα καὶ μὴ, δάκνοντα καὶ μὴ δάκνοντα μυρίζοντα καὶ μὴ μυρίζοντα.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.